

2. יולי 1964

בשבוע שעבר ניתנה במערכת הוראה בלתי-רגילה ביותר. חוליית הכיטוי המור-חבת, שטיפלה בחקירת אסון-המזח במלון הילטון, נצטוותה בפירוש עלידי העורך הראשי שלא לבוא, לאחר האסון, בשום מגע עם אחד הצדדים הנוגעים בעניין. בדרך כלל נוהג העולם הזה להקפיד על הכלל שיש לשמוע את כל הצדדים לפני פירוטמה של כתבה. זכותו של כל אדם — גם כשאינו צודק — להשמיע את דבריו לגבי עניין הנוגע לו. המוסר העיתונאי, כפי שאנו מבינים אותו (בניגוד לעיתונים רבים אחרים בארץ), מחייב את מחבריה-כתבה לכלול בה גם את דעתו של צד שהם חולקים על דבריו. הפעם שללנו מאחד הצדדים בפירוש את הזכות הזאת. כי הבא לתבוע זכות — ידיו חייבות להיות נקיות. דקות מעטות אחרי שאירע האסון, נודע הדבר במערכת. כעבור כמה דקות נוספות הגיעו למקום ששה מחברי המערכת — שני כתבים, שתי כתבות, צלם, וראש-המערכת, שנלחה אליהם.

★ ★ ★

בבואם למקום, היו עדי-ראייה למחזה מת-פיר. אחד ההרוגים עדיין שכב מתחת למעמסה, שמעכה אותו למחת. שנים מן האחראים למקום — נציג החברה יהושע גילוף, והמהנדס מיכאל פרי — כבר הס-פיקו להגיע. אך תחת להקדיש את כל מרצם בהוצאת ההרוג, או לחוש אל מיטת הפצועים בבית-החולים, או למהר לנחם את המשפחות ששכלו זה עתה את אבותיהם בבנינם — פתחו השניים במיבצע של חבלה זדונית בתפקיד העיתונות. שלמה פו, צלם-חובב שחש למקום כדי לצלם את המיקרה למען העיתונות, הותקף גופנית על-ידי השניים. זרועותיו סובבו מאחורי גבו, הוא ספג מכות ובעיטות ב-בטנו. מצלמתו נלקחה ממנו בכוח גס, ב-מעשה של תקיפה בלתי-חוקית. עדות חסר-בה ביותר היתה נעלמת לולא הותרם ה-סרט בעוד מועד על-ידי המשטרה. זו מסרה אותו לאחר מכן, על פי בקשת הצלם, ל-העולם הזה, שפירסם את התצלומים. השבוע ניגש פו לתחנת המיסטרה, הגיש נגד השניים קובלנה פלילית על תקיפה. גם חברי המערכת, ושאר העיתונאים ש-הגיעו למקום, ניתקלו בהתנגדות אלימה של האחראים, שנהגו כאילו יש להם מה להס-תיר. בייחוד הצטיין במיבצע מיכאל פרי, בשחצנות האלימה האופיינית לאדם שהוא ידיים האישי של נערי-החצר, והסבור, על-כן, כי לו מותר הכל. פרי התפרסם לאחרונה בפרשת-שפיגל, כי אשר נודע כי התיעץ עם שמעון פרס לפני שהחליט לשתף פעולה עם המיסטרה ל-גילוי הפשע, או דאג מאד כי העתונות תספג בו בכפפות-משי. ואכן, רוב ה-עתונים, ובראשם העולם הזה (1324), הק-פידו לתאר את התנהגותו בצורה החיובית ביותר. אולי ראה בהתחשבות זו סימן של חולשה, והשתכנע בטעות כי אפשר לירוק בפני העתונות, מבלי לבוא על העונש.

★ ★ ★

כתבי העולם הזה חקרו את האסון יותר מכל עתון אחר. הם ראינו את כל מי שיש לו מה לומר בנידון, השתתפו בכל הלהיות, ישבו עם המשפחות, קראו עשרות עמודים של תקני-בסחוק והוראות סכניות מסוככות, התיעצו עם גדולי המומחים. הם חיברו כתבה אובייקטיבית, שקולה, עניינית. הם לא יצאו "לדפוק" את האנשים שעוררו את המתם. אין אנו מענישים אדם על-ידי העלמת האמת או סירוס העובדות. אבל הם סירבו בפירוש לתת לאותם האנשים לנצל את הבמה העיתונאית כדי ל-הביע את דעתם. הודענו להם בפירוש: לא נשמע כלל מה בפייהם, ולא נפרסם מילה אחת מדבריהם, לפני שיפרסמו התנצלות בכתב על התנהגותם המחפירה. (גילוף ביקש סליחה על-יפה, פרי לא טרח לעשות זאת.) מי שמחבל בחושש-העתונות, מי שמפריע לעיתונאי למלא את תפקידו החיוני למען הציבור — אל יבוא למחרת היום לבקש את חסדו של עתון זה. הוא ימצא כי שעריו נעולים בפניו. אני מקוה כי שאר עתוני המדינה ינהגו אף הם, להבא, על פי דוגמה זו — למען ידע כל בעל-שררה במדינה כי אי-אפשר לחבל בפעולתה של העיתונות והאפשרות, מבלי לסבול את התוצאות.

לפי כפי

ימינה ימינה
שמאלה שמאל
לפנים
אחורה

Orlon®

לסריגת יד — חם וקל, חזק ורך, שומר על צורתו, לא מתכווץ ולא מתרחב — מתכבס בקלות ומתיבש מהר. דרוש חוט * ORLON לסריגת יד. להשיג בכל החנויות המעולות בארץ לצרכי סריגת יד. מיוצר על-ידי א. הבר בע"מ, יצרני "צמר החסידה".

* שם רשום לסיב הצקריילי של דו פונט.

טכניכון

בי"ס לבחינות בגרות ומוקדמות

כתות בוקר וערב

השבוע נפתחים קורסי ערב חדשים

- * בגרות מזורז למועד יולי 1964
- * בגרות משולב למועדים יולי-נובמבר 1964
- * בגרות למועד נובמבר 1964
- * מוקדמות למועד נובמבר 1964

פרטים והרשמה מ-8 בבוקר עד 8 בערב

ירושלים	תל-אביב	חיפה
בית יואל, רח' יפו 33	דרך פ"ת 44 מול בית-הדר אלנבי 76	רח' ביאליק 17